

CONGREGATIO DE CAUSIS SANCTORUM

VERAPOLITANA

BEATIFICATIONIS et CANONIZATIONIS

SERVI DEI

AURELIANI A SS. SACRAMENTO

(in saec.: Petri Landeta y Azcueta)

SACERDOTIS PROFESSI

ORDINIS CARMELITARUM DISCALCEATORUM

(1887-1963)

DECRETUM SUPER VIRTUTIBUS

«Missus... vestigia premens Magistri sui, mitis et humilis corde, manifestet iugum Eius suave esse et onus leve. Vita revera evangelica, in multa patientia, in longanimitate, in suavitate, in caritate non ficta testimonium reddat Domino suo» (CONC. OEC. VAT. II, Decretum de activitate missionali Ecclesiae *Ad Gentes*, 24).

Hoc fidelitatis erga Christum eiusque Evangelium testimonium redditum est etiam a P. Aureliano a Sanctissimo Sacramento, qui longam suam vixit vitam sacerdotalem tamquam missionarius in India, ubi cum sapientia et caritate se dedit cleri educationi et formationi.

Servus Dei in vitam venit die 27 mensis Iunii anno 1887 in Hispaniensi oppido *Artunduaga*, intra fines sito Victoriensis dioecesis, a

Petro Landeta y Perea et Maria Antonia Azcueta y Arrieta, piis parentibus ac Dei cultoribus, estque postridie baptizatus, eodem ac patris nomine capto. A parentibus est ad laborem educatus, ad incommoda perferenda, ad precessionem, ad pietatem erga Eucharistiam et Beatam Virginem Mariam. Puer quinque annorum sacramentum Confirmationis accepit et anno 1896 primam Communionem. Post frequentatas primas ludi elementarii classes in suo oppido, anno 1900 ingressus est Ephebeum praeparatorium Ordinis Fratrum Discalceatorum B. Mariae de Monte Carmelo in loco vulgo denominato *Villafranca* Navarrae, et post duos annos novitiatum iniit Larrae, ubi habitum Carmelitarum induit nomenque cepit Aurelianus a Sanctissimo Sacramento. Anno 1903 professionem simplicem emisit atque anno 1906 sollemnem, fortem et constantem ostendens perfectionis et sanctitatis appetitionem.

Studiis philosophiae et theologiae peractis, ordinatus est sacerdos die 7 mensis Decembris anno 1910. Duos circiter annos laudabiliter in patria varia explicavit munera pastoralia, sed exoptabat se vitae missionali consecrare. Haec vocatio ad exitum adducta est cum Seminarium Centrale Malabariense in Indiae oppido *Puthenpally* commissum est Provinciae cuius particeps erat Servus Dei. P. Aurelianus, cum ad id paratus esset, calendis Aprilibus anno 1912 una cum duobus fratribus sodalibus profectus est ex Hispania, ad quam numquam erat reversurus. Die 4 mensis Octobris anno 1912 ad urbem Bombaiam pervenit ac deinde Ernaculam, ubi Archiepiscopus Verapolitanus domicilium habebat. Die 21 mensis Novembris eodem anno particeps factus est Communitatis Carmelitarum Seminarii oppidi *Puthenpally* et mox suam incepit industriam, cuius cardo erat futurorum sacerdotum formatio. Varias docuit disciplinas theologicas maxima cum diligentia, vivens ex iis, quae docebat.

Annis 1914-1934 Magister spiritus fuit; quod ministerium potissimum dilexit. Omnem adhibuit curam in educandis iuvenibus Seminarii alumnis ad meditationem et ad vitam deprecationis. Iis repetebat: «Id aspiciamus, quod est perfectissimum coram Deo et id, quod Is a nobis expectat. Nihil umquam negemus Ei; hoc iter tutissimum est».

Nominatus, anno 1928, Director Nationalis Societatis Sacerdotalis Eucharisticae pro India, Taprobane et Birmania, singularem suam ostendit pietatem erga Eucharistiam et magnopere laboravit ut cultum propagaret Sanctissimi Sacramenti. Fautor fuit, auctor et anima multo-

rum Congressuum Eucharisticorum Nationalium. Eucharistiae Apostolus in India habetur.

In spiritu sacrificii et servitii, anno 1944 munus accepit Rectoris Seminarii. Eius propositum in hoc positum fuit, ut Seminarii alumnos adiuveret, quo docti fierent et sancti sacerdotes, praebens iis, cum humilitate et simplicitate, virtutum suarum exemplum, quas exercebat summa cum cura et perseverantia, generose sanctitatem appetens.

Fuit enim verus homo Dei, fidei plenus, discriminis spiritalis, prudentiae, oboedientiae Evangelio ac superioribus, maximae simplicitatis, magnae fiduciae Providentiae. Totam vitam suam Deo dicavit, vivens in fide hancque in eos transfundens, quotquot illum cognoverunt et tractaverunt. Apostolicus fuit in contemplatione atque contemplativus in ministerio pastoralis, sacerdotio fidelis, consecrationi religiosae et charismati Carmelitarum. Suam spiritalitatem alebat cultu eucharistico et tenera erga Virginem Mariam ac Sanctos pietatem.

Spes fundamentum fuit eius laetitiae interioris et rerum temporalium contemptionis. In difficultatibus inque rebus adversis Deum spectabat immensa cum spe et fiducia. Ex caritate vixit et in caritate. Amorem in Deum patefecit per cognitionem interiorem, precessionem continuam, per Eius gloriae eiusque Regni curam.

Cotidie caritatem coluit erga proximos in ministerio missionum et candidatorum ad sacerdotium. Sibi non pepercit pro animarum salute; quod praecipuus fuit finis eius apostolatus missionalis. Peculiarem adhibuit curam de aegrotis et maerentibus. A Domino, in precessionem peccatorum flagitabat; ignoscebat et cum aliis gaudia atque dolores communicabat.

In multiplicibus longae vitae suae missionarii atque educatoris casibus semper cum prudentia egit tum in navitate tum in iudicandi ratione inque consiliis dandis, in suis moribus et in castigationibus. Gloriam Dei sollicitudo et maxima erga proximos attentio exercitium testificantur virtutis iustitiae. Ascetism coluit aequabilem, mansuetudinis plenus, etsi indole vehemens erat. Temperantiam explicavit, patientiam, fortitudinem in suis muneribus explendis. Morbos ac difficultates oppetivit cum serenitate et pace interiore. Diligenter Regulam observavit et vota religiosa. Singularissimo modo effulsit in virtutibus humilitatis et oboedientiae exercendis. Promptus semper fuit ad officia quae ei superiores concrediderunt, erga eos se gerens cum observantia et veneratione. Quoad virtutem castitatis

omnino a reprehensione abfuit, et paupertas ei omnino fuit naturalis: pauper natus est et pauper vixit.

Anno 1957 officium Rectoris Seminarii deposuit, sed aliis functus est muneribus, inter quae Delegati Generalis Ordinis sui in India.

Die 11 mensis Novembris anno 1963 deductus est in valetudinarium Ernaculamense, ubi, in dolore et deprecatione, suam perrexit vitam agere perfecti religiosi usque ad diem mortis suae, quae die 16 eiusdem mensis contigit.

Sanctitatis fama, qua in vita claruit, post mortem crevit, quapropter Archiepiscopus Verapolitanus, ad normam M. P. "Sanctitas clarior", Causam iniit beatificationis et canonizationis et annis 1980-1984 Processum celebravit Cognitionalem, cui additus est Processus Rogatorialis Flaviobrigensis. Quorum Processuum auctoritas et vis probata est a Congregatione de Causis Sanctorum per decretum calendis Februariis anno 1986 promulgatum. Praeparata *Positione*, inquisitum est, secundum normas, an Servus Dei virtutes heroum more explicavisset. Die 29 mensis Aprilis anno 1998, felici cum exitu, actus est Consultorum Theologorum Congressus Peculiaris. Deinde Cardinales et Episcopi, in Sessione Ordinaria pridie idus Ianuarias anno 1999 habita, Causae Ponente Excellentissimo Domino Mario Rizzi, Archiepiscopo titulari Balneoregiensi, agnoverunt Servum Dei Aurelianum a Sanctissimo Sacramento heroum in modum virtutes theologales, cardinales iisque adnexas coluisse.

Facta demum de hisce omnibus rebus Summo Pontifici Ioanni Paulo II per subscriptum Praefectum accurata relatione, Sanctitas Sua vota Congregationis de Causis Sanctorum excipiens rataque habens, mandavit ut super heroicis Servi Dei virtutibus decretum conscriberetur.

Quod cum rite esset factum, accitis ad Se hodierno die infrascripto Praefecto necnon Causae Ponente meque Antistite a Secretis Congregationis ceterisque de more convocandis, eisque astantibus, Beatissimus Pater sollemniter declaravit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia et Fortitudine, eisque adnexis, in gradu heroico, Servi Dei Aureliani a SS.mo Sacramento (in saec.: Petri Landeta y Azcueta), Sacerdotis professsi Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta Congregationis de Causis Sanctorum Summus Pontifex referri mandavit.

Datum Romae, die 26 mensis Martii A. D. 1999.

+ *Josephus Saraiva Martins*

† IOSEPHUS SARAIVA MARTINS
Archiep. tit. Thuburnicensis
Praefectus

+ *Eduardus Nowak*

† EDUARDUS NOWAK
Archiep. tit. Lunensis
a Secretis